

Безус, а, о, — и (ѣт) в. безвус
Безутвмен, ина, о, — и (ѣт) тоже що без-
растущи и неутвмен.
Безутвмен, нар. без ~~растущи~~ растущи
Безухачен, ина, о, — и (ѣт) който и има
ухаче, дѣх, тирида; бездѣхачен.

Безух — а, о, — и (ѣт)
Безухитростен, ина, о, — и (ѣт) който и има хитрост, не
става с хитрост; простодушен, чистен. Безутник (ѣт) 1) който и има ум. 2) ко-
Безухавден, ина, о, — и (ѣт) ва приносва-
дит елем на житио, на худобороден. Безух не пуба, слухче.
Безухавден (ѣт), сисвотъ отъ хавд, не по-
бездухачен и житио. Безух а, о, — и (ѣт) слуша како
бездухача и гла. Безух а, о, — и (ѣт) слуша како
Безухарактерен, ина, о, — и (ѣт), който
и има, не дѣржи характер. 2) инаков, по дѣ-

Безухримен, ина, о, — и (ѣт) който и дѣ-
та храмича, епид, безстайна
Безуарен, ина, о, — и (ѣт) който и има
над себе си цар. скаканци и сѣ безуар-
ни, и иматъ цар. бр. 300; 27.

Безувѣстен, ина, о, — и (ѣт). 1) който не дава
увѣсте, не увѣсти 2) който и има увѣст,
нар. бѣх, и каква.

Безувѣстност (ѣт) качеството на Безувѣстни
Безувѣстен, ина, о, — и (ѣт) 1) който и има
увѣста, не може да се увѣсти, надмислува веднаж
увѣста. Безувѣстен нар. 2) който и има никак-
ва увѣста, не стигува нищо.

Безувѣстен, а, о, — и (ѣт) тоже що безувѣ-
стен и в' дѣла и пошенидѣ. а на дурна
камен Безувѣстен. м. м. 184. 84.

Безувѣст (ѣт) отъ 2-рогто значеніе на без. Безградна (ѣт) и има иже, лише иже и гра-
днен. мапоувно и дур, което нищо не стигува. Безградна (ѣт) тоже що безредна (м. 80)
Безреден, ина, о, — и (ѣт) който и има че-
да, дѣца; бездѣтен. Безградна (ѣт) добро болѣро, добро безград-
Безградник (ѣт), ина, който и има че-
да. Безградник, бездѣтник, бездѣтнич.

Безградник (ѣт) отъ 2-рогто значеніе на без. Безградна (ѣт) и има иже, лише иже и гра-
днен. мапоувно и дур, което нищо не стигува. Безградна (ѣт) тоже що безредна (м. 80)
Безреден, ина, о, — и (ѣт) който и има че-
да, дѣца; бездѣтен. Безградна (ѣт) добро болѣро, добро безград-
Безградник (ѣт), ина, който и има че-
да. Безградник, бездѣтник, бездѣтнич.
Безредница (ѣт) жена која и има че-
да. Безредница (ѣт) се бездѣца.
Безредовѣчен, ина, о, — и (ѣт) = безредовѣчен. Безредовѣчен (ѣт) и има че-
да, дѣца; бездѣтен. Безредовѣчен (ѣт) се бездѣца.
Безредовѣчен нар. 1) бездѣца и бездѣчен.
Безредовѣчен (ѣт) и има че-
да, дѣца; бездѣтен. Безредовѣчен (ѣт) се бездѣца.
Безредовѣчен (ѣт) и има че-
да, дѣца; бездѣтен. Безредовѣчен (ѣт) се бездѣца.

Безредовѣчен, ина, о, — и (ѣт) 1) който и дѣ-
та и честност, не добро и честен. Безре-
дѣчен ковѣк. 2) срамостен, позорен, безре-
дѣчен работи прави. 3) в безредѣчен, од-
ружан, докачен и честна. нар. 22; 4.

Безредовѣчен нар. 1) бездѣца и бездѣчен.
Безредовѣчен. 2) срамостен, позорен.

Безредовѣчен (ѣт) качеството на безредни.